

Tots pendents de Madrid

Zaplana intensificarà, si Aznar guanya les eleccions, les incursions en el 'cocidito' de Madrid, una ciutat d'on han arribat també els entrebancs a l'entesa valenciana.

MIQUEL CALVET

El passat 9 de desembre es trencaven les converses per constituir l'entesa valenciana al Senat, un acord que probablement hauria permès als partits progressistes valencians (PSPV, EUPV, BNV i els Verds) batre Zaplana en les eleccions

d'aquesta cambra el pròxim mes de març. A pesar de la poca importància efectiva de la victòria en el Senat, una cambra amb unes funcions residuals, aquest previsible triomf hauria pogut esdevenir un camp de proves per comprovar la que a hores d'ara s'albira com l'alternativa més factible de l'esquerra valenciana: un front "a la balear" de les forces d'esquerra. Difícilment, des de

l'òptica electoral valenciana es pot entendre el trencament d'unes converses que mai s'arribaren a constituir seriosament. Si haguera reeixit l'entesa, el bloc d'esquerres podria haver aconseguit nou senadors valencians i hauria deixat reduït el grup del PP a tres. En la situació actual, el resultat més probable és que el PP aconsegueixca nou senadors, el PSPV tres, i la resta de partits queden sense representació en la Cambra Alta de les Corts Espanyoles. La clau per entendre aquest fracàs ha estat la supeditació de bona part de l'esquerra valenciana als engranatges polítics de Madrid. Les executives federals del PSOE i IU han entrebancat des del començament l'experiment. Ara, avortada aquesta via valenciana de l'esquerra, tan sols cap esperar que bufen vents més favorables per a les forces progressistes des de Madrid.

El fet és que Eduardo Zaplana, que no perd unes eleccions des que el PSPV va guanyar-li els comicis municipals de Benidorm el 1991, hauria pogut comprovar com fructificava un experiment que, fa ara quatre anys, va esdevenir en el cas pitíus el tret de sortida de l'arribada dels pactes de progrés a totes les institucions de les Illes. En canvi, ha vist com desapareixia la possibilitat d'un revifament que hauria estat un obstacle considerable per a la seua llarga cursa cap a Madrid. I és que l'home que va iniciar una meteòrica ascensió gràcies al mític *Marujazo*, no havia arribat a somiar mai en una situació tan propícia per accelerar els moviments preparatius del seu viatge a la Meseta. El president ha anihilat l'oposició interna al seu partit, ha constituït un Consell a la mida de les seues aspiracions i ha vist com també desapareixien amistats perilloses com la de l'ex-directora de *Las Provincias*, María Consuelo Reyna. Eduardo Zaplana també observa com els dos partits progressistes amb representació a les Corts, PSPV i EUPV, es perden en batalles intestines i com agonitza Unió Valenciana (UV) i torna als estertors cavernaris que li van donar vida. José María Chiquillo, nou president d'aquest partit, ha eliminat amb mà de ferro la tímida *glasnost* conduïda per l'anterior líder de la formació, Hèctor Villalba. En les pròximes eleccions UV perdrà quasi segur l'escó que té al Congrés dels Diputats des de fa tretze anys. Un nou colp per a una formació dinamitada pel

laboratori estratègic de la plaça de Manises.

Una altra lluita és la del BNV, que després d'haver-se quedat fora de les Corts valencianes per uns pocs milers de vots en les eleccions del passat mes de juny ja ha començat a preparar l'estratègia per superar la fatídica barriera del 5% dels vots i entrar al Parlament valencià en les pròximes eleccions. Aquesta coalició, que amb més de 200 regidors compta amb un consolat poder municipal, ha convocat pels pròxims dies 22 i 23 de març un congrés en el qual es convertirà en partit polític. El BNV: mobilitzarà la seua militància per intentar assolir un objectiu molt difícil: un escó a Madrid el mes de març vinent. Amb uns pocs milers de vots més que els que va obtenir el 13-J aconseguiria una acta per la circumscripció de València.

Els obstacles del viatge. Així les coses, si, com sembla previsible, Aznar arrapa una nova victòria mínima en les eleccions espanyoles del mes de març, Zaplana intensificarà les seues incursions en la *Villa y Corte* per intentar succeir l'actual president del govern de Madrid, que ha anunciat que no tornarà a repetir candidatura. El president valencià haurà de tenir en compte, no obstant això, una sèrie de problemes que podrien frustrar la seua travessia a Madrid: els casos de corrupció que impliquen elements del PP que ja comencen a inundar amb paperassa els jutjats valencians, i una actuació política marcada per les privatitzacions de tota classe de serveis públics i l'especulació urbanística desmesurada. Tot amanit amb un discurs ideològic emancipat de la realitat.

Fa poques setmanes esclatava el cas IVEX. José María Tabares, director fins el passat mes de setembre d'aquest organisme públic dependent de la Generalitat Valenciana, era acusat de ser el responsable de la desaparició de més de 1.000 milions de pessetes de les arques de l'Institut. Ara com ara, i després que Tabares haja passat a declarar per un jutjat de València, cap membre del Consell ha aclarit quina ha estat la destinació dels diners volatilitzats amb aquesta operació de bricolatge comptable. Aquest no ha estat l'únic cas de corrupció de personatges vinculats al PP que ha passat pels tribunals en els últims mesos. Luis Espinosa deixava la

A la pàgina del costat, Eduardo Zaplana escolta atentament José Maria Aznar en el míting celebrat a la plaça de Bous de València el passat 10 de juny. Damunt d'aquestes ratlles, instantània de les negociacions per crear la 'nonata' entesa valenciana.

Una excessiva proliferació d'escàndols podria fer esclatar la bombolla d'immunitat que protegeix Zaplana dels esquitxos dels afers tèrbols.

direcció de l'Agència de Cooperació Iberoamericana per la porta falsa el passat mes de novembre, implicat en un procés on s'acusa la patronal valenciana CEV de malversar més de 200 milions de pessetes en l'època en què ell controlava fèrriament aquesta institució des de la secretaria general i amb l'acusació d'haver subvencionat generosament ONG fantasmes vinculades a càrrecs del PP. Jesús Sánchez Carrasco, fins fa poc temps mà dreta del president, també ha hagut de passar pels jutjats per afrontar processos relacionats amb la seua actuació en l'etapa en què va estar al capdavant de la Televisió Valenciana. Una excessiva proliferació d'escàndols d'aquesta mena podria fer esclatar la bombolla d'immunitat que protegeix Zaplana dels esquitxos dels

afers tèrbols, fins i tot aquells en què ell mateix ha estat implicat.

Un altre dels flancs que haurà de tenir en compte el president és la cada vegada major precarietat dels serveis públics que depenen de la Generalitat Valenciana, especialment la sanitat i l'educació. La política "sense complexos" que, com va afirmar el mateix conseller d'Educació, duu a terme la Generalitat Valenciana en aquest terreny posa en peu de guerra, cada inici de curs amb més intensitat, tots els sectors implicats en l'educació pública.

La realitat pot acabar topant amb el discurs dels homes del president, que parlen també sense complexos. Dilluns de la setmana passada, el diputat del PP José Díaz responia a una proposta a favor de les 35 hores d'Esquerra Unida assenyalant que en cas que aquesta mesura creara realment ocupació, el País Valencià, amb una taxa d'atur del 15% segons les últimes dades de l'EPA, hauria d'importar treballadors. El departament ideològic del president treballa a destall per crear la imatge d'un País Valencià "líder de creixement econòmic europeu i potser mundial" conduït per un Consell que aspira a crear "la màxima felicitat per capita als seus habitants" (Zaplana *dixit*).

Fet i fet, a l'espera de saber si irromprà alguna realitat imprevista, tan sols una emoció és segura: a mitjan any 2000 s'inaugura la muntanya russa de Terra Mítica.